

A photograph of an Arctic landscape featuring a large, jagged ice formation in the foreground and a flock of birds flying in the sky above. The text is overlaid on the image.

Trender inom biologisk mångfald i Arktis 2010 Nyckelresultat

This booklet contains the key findings from the Arctic Biodiversity Trends 2010: selected indicators of change report.

Den engelskspråkiga versionen av denna rapport är den officiella.

Den fullständiga rapporten finns att läsa på:
www.arcticbiodiversity.is

For mere information kontakt følgende:

Arbetsgruppen för bevarandet av flora och fauna i Arktis (CAFF)
CAFF:s internationella sekretariat
Bordir Nordurslod 600, Akureyri, Island
E-post: aba@caff.is
Webbplats: www.caff.is

Acknowledgements

Steering committee members

- Tom Barry, CAFF Sekretariat, Akureyri, Iceland
- Cindy Dickson, Arctic Athabaskan Council, Whitehorse, Yukon, Canada
- Janet Hohn, United States Department of the Interior, Fish and Wildlife Service, Anchorage, Alaska, USA
- Esko Jaakkola, Finnish Ministry of the Environment, Helsinki, Finland
- Tiina Kurvits, UNEP/GRID-Arendal, Ottawa, Canada
- Bridgette Larocque, Gwich'in Council International, Inuvik, Northwest Territories, Canada
- Mark Marissink, Swedish Environmental Protection Agency, Stockholm, Sweden
- Aevor Petersen (CAFF Chair), Icelandic Institute of Natural History, Reykjavik, Iceland
- Risa Smith, Environment Canada, Vancouver, British Columbia, Canada
- Inge Thaulow, The Ministry of Domestic Affairs, Nature and Environment, Government of Greenland, Greenland
- Christoph Zockler, UNEP/WCMC, Cambridge, UK

Lead countries

Finland, Greenland, Sweden and United States.

Permanent Participants

Permanent Participants who participated in the preparation of this report were the Arctic Athabaskan Council and the Gwich'in Council International.

CAFF Designated Agencies

- Environment Canada, Ottawa, Canada
- Faroese Museum of Natural History, Tórshavn, Faroe Islands (Kingdom of Denmark)
- Finnish Ministry of the Environment, Helsinki, Finland
- The Ministry of Domestic Affairs, Nature and Environment, Government of Greenland, Greenland
- Icelandic Institute of Natural History, Reykjavik, Iceland
- Directorate for Nature Management, Trondheim, Norway
- Russian Federation Ministry of Natural Resources, Moscow, Russia
- Swedish Environmental Protection Agency, Stockholm, Sweden
- United States Department of the Interior, Fish and Wildlife Service, Anchorage, Alaska

CAFF Permanent Participant Organisations

- Aleut International Association (AIA)
- Arctic Athabaskan Council (AAC)
- Gwich'in Council International (GCI)
- Inuit Circumpolar Conference (ICC) – Greenland, Alaska and Canada
- Russian Indigenous Peoples of the North (RAIPON)
- Saami Council

Acknowledgement of funding and support

We would like to gratefully acknowledge the financial support provided to this project from the following sources: Canada, Finland, Sweden, the Nordic Council of Ministers and UNEP/GRID-Arendal.

We would also like to thank all CAFF countries and Permanent Participants to the Arctic Council for their support and contributions to the successful development of this report. We would also like to thank the Indigenous Peoples Secretariat and all others who participated in the review for this report.

Inledning

Arktis rymmer en omfattande och varierad biologisk mångfald som innefattar flera globalt viktiga populationer. Här ingår bland annat mer än hälften av världens alla vadare, 80 procent av de globala gåspopulationerna, flera miljoner renar och många andra unika däggdjur, till exempel isbjörnar. Under den korta parningssäsongen om sommaren samlas här sammanlagt 279 fågelarter, vissa så långväga ifrån som Sydafrika, Australien, Nya Zeeland och Sydamerika. Här utnyttjar de till fullo denna intensiva period av produktivitet och dess långa ljusa dagar. Flera marina däggdjursarter, däribland gråval, knölval, grönländssäl och klappmyts (blåssäl), migrerar även de varje år till Arktis (figur 1).

På senare tid har Arktis utsatts för intensivt tryck och stora förändringar vilket har fört med sig nya utmaningar och stressfaktorer, med klimatförändringarna i spetsen. Under de senaste 100 åren har genomsnittstemperaturen

i Arktis stigit nästan dubbelt så snabbt som i resten av världen. Under de senaste 30 åren har havsistäckets minsta utbredning i Arktis under året minskat med 45 000 km²/år. Förutom tidigare islossning och isläggning har

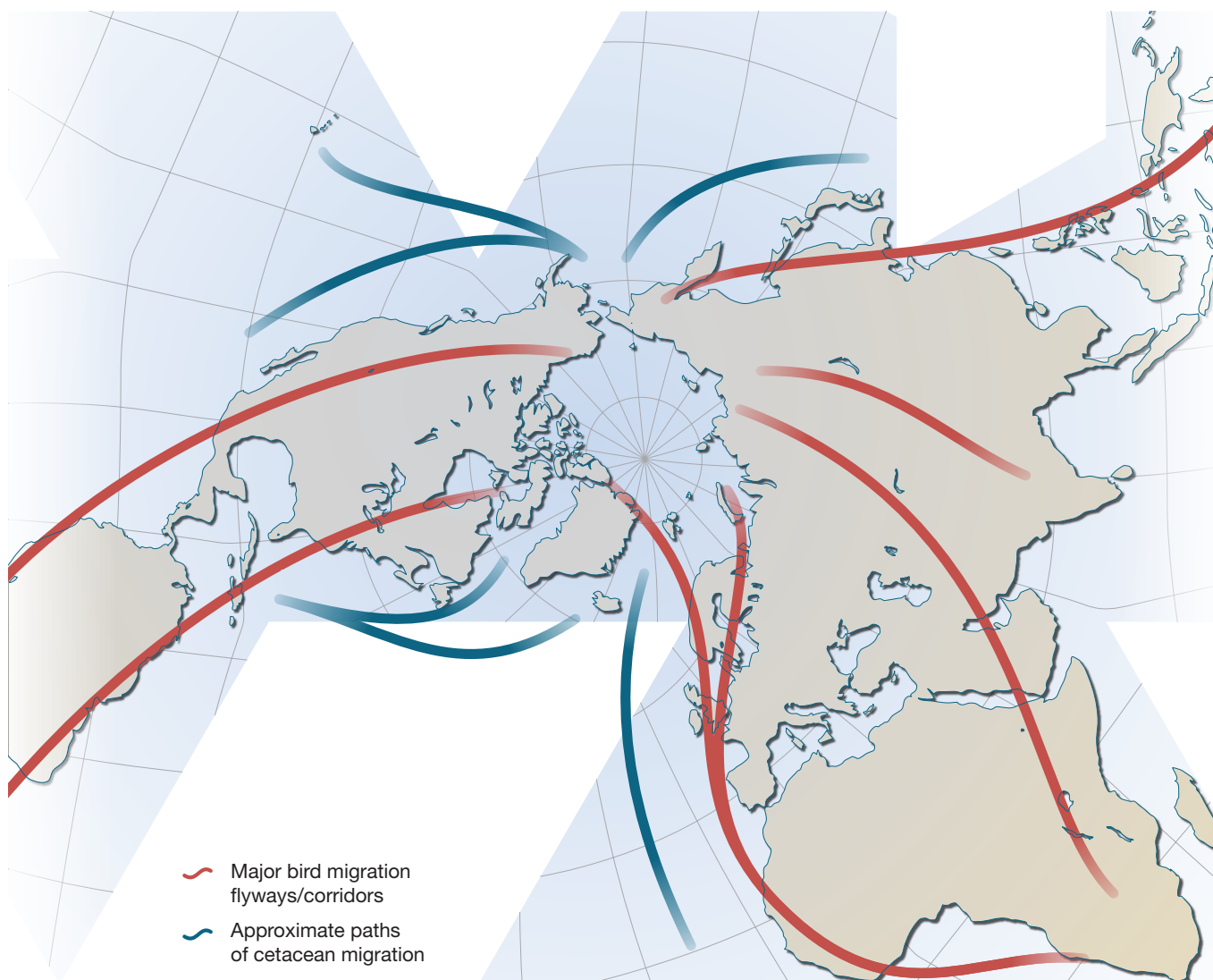

Figure 1: Many species of wildlife, particularly species of birds and marine mammals, migrate annually to the Arctic from all areas of the world to breed.

även det markbundna snötäckets utbredning på norra halvklotet minskat och förväntas fortsätta att göra så.

Omfattningen av dessa förändringar kommer att få stora konsekvenser på den biologiska dynamiken i Arktis. Vissa av de snabbaste ekologiska förändringarna som förknippas med uppvärmningen har skett i havs- och sötvattenmiljöer. De arter som påverkats mest är de med begränsad utbredning, eller specialiserade arter vars metoder för att hitta föda är beroende av istäcket. Andra effekter på den biologiska mångfalden i Arktis som förutspås på grund av klimatförändringar och andra stressfaktorer som industriell utveckling och exploatering av naturresurser är bland annat:

- förändringar i arters fördelning, geografiska utbredning och antal (inklusive invasiva främmande arter) samt i inhemska arktiska arters livsmiljöer
- förändringar i genetisk mångfald och
- förändringar i vandrande arters beteenden.

Uppvärmningen av Arktis och de många, allt större effekter detta får på växtlighet, djurliv och habitat har ökat behovet av att upptäcka och fylla de kunskapsmässiga luckorna kring olika aspekter av den biologiska mångfalden i Arktis och hur den ska övervakas. Det här behovet klargjordes tydligt i rapporten Arctic Climate Impact Assessment (ACIA) 2005, där man rekommenderade utökad och förbättrad långsiktig övervakning av den biologiska mångfalden i Arktis. Arbetsgruppen CAFF

Topografisk karta över Arktis.

Bjørn Gjelsten/iStockphoto

bemötte rekommendationen genom att införa CBMP, ett cirkumpolärt program för övervakning av biologisk mångfald (Circumpolar Biodiversity Monitoring Program, www.cbmp.is).

Efter inrättandet av CBMP enades arbetsgruppen om att politiker och ansvariga inom naturvårdsområdet borde få tillgång till en sammanställning av det viktigaste inom vetenskaplig och traditionell ekologisk kunskap om biologisk mångfald i Arktis. Initiativet för bedömning av Arktis biologiska mångfald, Arctic Biodiversity Assessment (ABA, www.caff.is/aba), antogs av Arktiska rådet 2006. Syftet med ABA är att tillhandahålla en välbehövlig beskrivning av det aktuella tillståndet hos de arktiska ekosystemen och dess biologiska mångfald, att skapa en norm att använda som mall vid annan global och regional bedömning av biologisk mångfald samt att utgöra en bas för information och vägledning för framtida arbete inom Arktiska rådet. Dessutom ska den förmedla aktuell vetenskaplig och traditionell ekologisk kunskap, upptäcka luckor i datainsamlingen, identifiera vilka nyckelmekanismer som driver på förändringar samt ge rekommendationer vad gäller politik kring biologisk mångfald i Arktis. Det första färdiga dokumentet från ABA är översiktsrapporten *Trender inom biologisk mångfald i Arktis – 2010: Utvalda indikatorer på förändring* (Arctic Biodiversity Trends 2010: Selected Indicators of Change), som utgör en preliminär bedömning av status och trender inom biologisk mångfald i Arktis. Dokumentet är baserat på den uppsättning indikatorer som utvecklats inom CBMP.

Inför rapporten om trender inom biologisk mångfald i Arktis 2010 valdes tjugotvå olika indikatorer ut för att ge en ögonblicksbild av vilka trender som kan ses inom Arktis biologiska mångfald idag. Indikatorerna valdes ut i syfte att täcka in de flesta större grupper av arter med brett utbredningsområde inom de Arktiska ekosystemen. Varje kapitel ger en översikt över status och trender för en given indikator, information om stressfaktorer samt framtida problem att vara uppmärksam på.

ABA är Arktiska rådets svar på ett globalt behov av naturvårdsinsatser. Även om det för närvarande finns klar anledning att oroa sig över Arktis framtid gäller farhågorna i minst lika stor utsträckning den biologiska mångfalden ur ett globalt perspektiv. Vid en konferens 2002 fastställde parterna som undertecknat konventionen om biologisk mångfald (CBD) målet "att år 2010 signifikant ha minskat den aktuella graden av förlust av biologisk mångfald på global, regional och nationell nivå, som ett bidrag till att minska fattigdomen och till nytta för allt liv på jorden". Målsättningen om biologisk mångfald år 2010 antogs därefter av både världstoppmötet för hållbar utveckling (2002) och Förenta nationernas generalförsamling. Arktiska rådets ministermöte noterade nyligen att rapporten *Trender inom biologisk mångfald i Arktis 2010* blir Arktiska rådets bidrag till Förenta nationernas internationella år för biologisk mångfald 2010 och samtidigt ett bidrag till CBD:s tredje möte, Global Biodiversity Outlook, där den utgör en statusrapport för vägen mot målet om biologisk mångfald 2010.

Nyckelresultat

År 2008 antog Förenta nationernas miljöprogram en resolution där man uttryckte "extrem oro" över de effekter klimatförändringarna har på ursprungsbefolkningarna i Arktis, övriga samhällen och den biologiska mångfalden. Man lyfte även fram de potentiellt viktiga konsekvenserna av förändringarna i Arktis. Trender inom biologisk mångfald i Arktis – 2010: Utvalda indikatorer på förändring visar att vissa av dessa förutspådda effekter på den arktiska mångfalden redan kan märkas. Och trots att klimatförändringarna är en framträdande faktor bidrar även andra stressfaktorer, så som långväga transport av smittämnen, ohållbart utnyttjande av vilda arter och utvinning av naturresurser, till att påverka den biologiska mångfalden i Arktis. Dessa nyckelresultat speglar informationen från de 22 indikatorerna som presenteras i rapporten. En mer fullständig vetenskaplig bedömning av Arktis biologiska mångfald kommer att göras i den fullständiga ABA-rapporten som för närvarande håller på att sammanställas.

Besemann

FINDING

1

Unika livsmiljöer för växter och djur i Arktis, däribland havsis, tundra, termokarstdammar och -sjöar samt torvmyrar i permafrost, håller sedan några decennier på att försvinna.

Havsisen utgör grunden för en stor del av livet i Arktis och utgör en viktig livsmiljö för många arter. Havsisen håller dock på att gå förlorad i en snabbare takt än vad ens de mest pessimistiska av klimatförändringsscenarierna har förutspått, däribland den internationella klimatpanelen IPCC:s modell. Bland de tidiga varningstecknen på förluster i näringskedjan kring havsisen märks bland annat minskning av viktiga populationer inom arter som ismås och isbjörn.

De växtsystem som utgör tundrans ekosystem – olika arter av gräs, halvgräs, mossor och lavar – har på vissa ställen börjat ersättas av arter typiska för sydligare områden, till exempel vintergröna buskar. Träden har börjat inkräkta på tundran och vissa modeller förutspår att trädgränsen år 2100 kommer att ha brett ut sig upp till 500 km längre norrut, vilket skulle innebära en ytförlust av tundra på 51 %. Beroende på förändringarnas omfattning kan de ekosystem som då uppstår komma att inte längre kunna betraktas som arktiska. I förlängningen skulle det innebära att många av de arter som frodas i Arktis i dag inte längre skulle kunna överleva där i framtiden.

Termokarstsjöar¹ och termokarstdammar är de mest artrika

vattenekosystemen i Arktis. Även om uppkomsten av, och avrinningen från, termokarstsjöar är en relativt vanlig och naturlig företeelse har studier visat att det under de senaste 50 till 60 åren har en nettoförlust skett av den här typen av sjöar, så väl i den kontinuerliga permafrostzonen i norra Alaska och nordvästra Kanada som i den diskontinuerliga permafrostzonen i Sibirien. Under tiden har en nettoökning av termokarstsjöar observerats i den kontinuerliga permafrostzonen i Sibirien. Effekterna på de lokala vattenlevande populationerna, vandrande arter och växtlighet till följd av dessa habitatförändringar är föremål för fortsatt pågående undersökningar.

Torvmyrar i permafrost representerar unika ekosystem med rik mångfald och utgör huvudsaklig livsmiljö för vissa arter, upprätthåller hydrologisk balans och landskapets stabilitet, samt innehåller enorma mängder inlagrat organiskt kol. Klimatförändringar i kombination med annan påverkan håller på att minska permafrostens utbredning och varaktighet i de norra torvmarkerna. Tinande permafrost och nedbrytning av torvmyrarna frigör växthusgaser som skapar förutsättningar för ökade klimatförändringar.

1. Termokarstsjöar och -dammar bildas då permafrost smälter.

FINDING

2

Trots att majoriteten av de arktiska arter som undersökts i den här rapporten för närvarande är stabila eller ökar håller vissa arter med stor betydelse för människor i Arktis, eller arter av global betydelse, på att minska.

Den vilda renen är mycket viktig för de arktiska folkens livsuppehälle. Sedan 1990-talet och tidigt 2000-tal har dock hjordarna minskat med omkring en tredjedel, från 5,6 till 3,8 miljoner djur. Även om detta kan vara ett resultat av naturligt återkommande cykler är populationernas möjligheter att återhämta sig okända, med hänsyn till det flertal yttre stressfaktorer i form av klimatförändringar och ökad mänsklig aktivitet som de nu utsätts för.

Trots att mycket kunskap har samlats in saknas fortfarande information om många arter och deras förhållande till sin livsmiljö. Till och med för så karismatiska djur som isbjörnarna är omständigheterna kända för endast 12 av 19 underpopulationer. Av dessa håller 8 på att minska.

Arktiska vadarfåglar som kustsnäppan flyttar långa sträckor för att häcka i Arktis. Insamlade data pekar på att vadarpopulationerna minskar över hela jorden. Av de sex underarterna kustsnäppa minskar tre, medan populationens status är okänd eller misstänks minska bland de tre övriga.

Trendindex för arktiska arter (ASTI), som ger en ögonblicksbild över populationerna av ryggradsdjur

under de senaste 34 åren, visar en måttlig sammanlagd minskning på 10 % bland landlevande ryggradsdjur. Minskningen återspeglar delvis det minskade antalet växtätare, t.ex. ren och lämmel, i höga Arktis. I låga Arktis har antalet ryggradsdjur ökat på grund av en dramatisk ökning av populationerna av vissa gåsar, vilket har lett till att antalet nu överstiger vad miljön klarar av att försörja.

Populationerna av vissa vanligt förekommande sjöfåglar, t.ex. vanlig ejder, är i stort sett friska. Populationerna av vissa arktiska sjöfåglar som grisslor kan ha börjat visa på en avvikande trend. Populationerna varierar i förhållande till de större klimatrörelserna på norra halvklotet, medan andra fortfarande påverkas av utfiskning.

Arktis sötvattenpopulationer av röding förefaller friska i jämförelse med populationerna längre söderut. För fisken i havet syns tecken på en nordlig förskjutning i fördelningen av vissa arter i så väl fiskade som ej fiskade bestånd. Förskjutningen förefaller vara ett resultat av klimatförändringarna, i kombination med andra faktorer så som fiske.

FINDING

3

Klimatförändringarna framstår allt mer som den mest vidsträckt och signifikanta stressfaktorn för den biologiska mångfalden i Arktis. Dock bidrar även smittoämnen, splittrandet av habitat, industriell utveckling och ohållbart utnyttjande av naturresurser till påverkan. Komplex samverkan mellan klimatförändringar och andra faktorer har potential att förstärka effekterna på den biologiska mångfalden.

Många arktiska arters livscyklar är synkroniserade med våren och sommarens inträde, i syfte att dra nytta av den korta, årstidsbundna ökningen i produktivitet bland så väl växter som djur. Ett tidigare läggande av islossning och tö, blomning och aktivitet bland ryggradslösa populationer kan orsaka förskjutningar mellan parningsperioden och tillgången på föda. Dessutom har varmare havstemperaturer i vissa områden lett till att fördelningen av marina arter, däribland vissa fiskarter och deras bytesdjur, har förskjutits norrut. Dessa förändringar har i sin tur kopplats till vissa sjöfåglars misslyckade häckningar i stor skala och de därav följande minskningarna av populationerna.

Den biologiska mångfalden i Arktis påverkas även av faktorer utanför Arktis, till exempel långväga transport av smittämnen via luft och vatten, förändrade livsmiljöer längs flyttvägar och invasiva främmande arter. En ökande mängd smittämnen har dokumenterats hos vissa underpopulationer av isbjörnar och dessa kan möjligen bero på förändrade matvanor på grund av minskningen av havsis. Kustsnäppan är starkt beroende av ett begränsat antal etappstopp och övervintringsplatser längs sina flyttstrutter, vilket gör dem känsliga för habitatförändringar även utanför Arktis.

FINDING

4

Sedan 1991 har antalet skyddade områden i Arktis ökat, även om havsområdena fortfarande är underrepresenterade.

Antalet skyddade områden i Arktis har fördubblats från 5,6 % till 11 % mellan åren 1991 och 2010. Fördelat på 1 127 olika områden, har i dag 3,5 miljoner km² någon form av skyddsstatus. Av dessa områden inkluderar 40 % någon del av kust, men det går inte för närvarande att avgöra i vilken utsträckning detta också inbegriper den anslutande marina miljön. Med tanke på den snabba

klimateffekten och en ökande potential för flera olika typer av mänsklig påverkan i Arktis råder det ett starkt behov av att bedöma verkkningsgraden hos de för närvarande skyddade områdena. I den marina miljön, där det finns färre skyddade områden, är behovet att identifiera och skydda biologiskt viktiga havsområden som störst

FINDING

5

Förändringarna i Arktis biologiska mångfald skapar så väl utmaningar som möjligheter för dess urbefolkningar.

Minskningen av den biologiska mångfalden påverkar möjligheterna att skaffa föda på traditionellt sätt. I kombination med minskande tillgång på färskvatten och vinterisarnas oförutsägbarhet har det blivit allt svårare att

leva på traditionellt vis. Å andra sidan kan t.ex. nya arters invandring söderifrån, ändrade livsmiljöer och förändrad resursanvändning innebära att nya möjligheter skapas och att nya arter kan ersätta de tidigare.

FINDING

6

Det krävs långtidsobservationer baserade på så väl traditionell som vetenskaplig kunskap för att klargöra förändringarna i den biologiska mångfalden, dra slutsatser utifrån dem och utveckla anpassningsstrategier.

Eftersom de flesta länder inte har någon sådan långtidsövervakning av den biologiska mångfalden har det varit förknippat med avsevärda svårigheter att sammanställa den här rapporten. Där det finns program av den här typen har de data som samlats in inte alltid varit konsekventa runthelapolarområdet. Idefall där samordnad övervakning har lång tradition, t.ex. vad gäller sjöfågel, är trenduppgifterna mer pålitliga och naturvårdsinsatserna baserade på dessa resultat har varit framgångsrika. I rapporten Bedömning av klimatpåverkan i Arktis (ACIA) från 2005 fastställde att övervakning över lång tid skulle ha stor betydelse för upptäckten av tidiga varningssignaler och utvecklingen av anpassningsstrategier.

I de traditionella språken bland folken i Arktis finns flera

generationers kunskap om den biologiska mångfalden, och dess användning, bevarad, men många av dessa språk går en oviss framtid till mötes. Sedan 1800-talet har sjutton arktiska språk redan dött ut och av dessa har tio försvunnit efter 1990, vilket tyder på att takten ökar. Att språken försvinner betyder inte bara en förlust av kulturvärden, utan även att historisk kunskap om den biologiska mångfalden går förlorad.

CBMP, det cirkumpolära programmet för övervakning av biologisk mångfald, inbegriper så väl vetenskaplig som traditionell ekologisk kunskap och implementeras av Arktiska rådets arbetsgrupp CAFF med utgångspunkt i de lokala samhällena, för att möta det skriande behovet av systematisk övervakning.

FINDING

7

Förändringarna i den biologiska mångfalden i Arktis får globala följder.

De arktiska ekosystemens betydelse för den biologiska mångfalden är enorm och sträcker sig långt utanför det arktiska området. Arktis är bland annat av stor betydelse

för flera globalt betydelsefulla fågelpopulationer, så långt bort som Australien, Nya Zeeland, Afrika, Sydamerika och Antarktis. En minskning av arterna i Arktis märks därför även i andra delar av världen.

Kommande problem och utmaningar

Sedan rapporten Flora och fauna i Arktis: Status och bevarande (Arctic Flora and Fauna: Status and Conservation) publicerades år 2001 har miljön i Arktis genomgått flera förändringar. I synnerhet har klimatförändringarnas betydelse som en påverkande faktor ökat avsevärt, i så väl Arktis som i resten av världen. Ett varmare klimat i Arktis förutspås leda till en rad miljöförändringar, däribland smältande ismassor, ökad vattenmängd och till slut stigande havsnivåer, något som skulle få omfattande följder i kustregionerna. Vissa av dessa förändringar har redan börjat visa sig. Förhöjda temperaturer har fått ett antal effekter på den biologiska mångfalden i Arktis, bland annat sydliga arters utbredning norrut, ökad växtlighet och uppkomst av buskmark, förändringar i sammansättningen av växter och de djur som lever av dessa, ökad invandring av invasiva arter vilket påverkar de inhemska arktiska arternas utbredning samt spridning av nya sjukdomar. Dessutom kan förändringar av tidsaspekterna för vissa händelser i naturen (s.k. fenologi) leda till förskjutningar mellan miljöfaktorer som är tidsmässigt bundna till varandra. Viss lokal biologisk mångfald kan till följd av detta löpa direkt risk för utrotning.

Trots att vi har lärt oss mycket sedan 2001 förblir många frågor ännu obesvarade. Vi vet ännu inte tillräckligt om klimatförändringarnas effekter på den biologiska mångfalden, vad förändringarna innebär för lokalt växt- och djurliv eller hur de påverkar naturresurser, varav många är av stor betydelse för urbefolkningarna i området. Rapporten Bedömning av klimatpåverkan i Arktis (ACIC), visade tydligt att det råder en allmän brist på information om klimatförändringarnas kvantifierade effekter på den biologiska mångfalden. Det räcker inte att visa att klimatförändringarna orsakar förändringar i den fysiska miljön. Folken i Arktis lever, direkt eller indirekt, av de biologiska produkter man utvinner ur marken, vattendragen och havet genom fiske, jakt och jordbruk. Det är av största vikt att vi kan upptäcka förändringar och se hur de varierar geografiskt, mellan arter, populationer och biologiska gemenskaper. Vi måste förstå den komplicerade samverkan mellan klimatet och den arktiska artgemenskapen. Trots att den här typen av information har börjat komma fram släpar insamlingen av data kring biologisk mångfald ännu efter kunskapen om klimatmodeller och insamlingen av data kring abiotiska miljöer.

Den biologiska mångfalden står inför en rad olika utmaningar. I och med det allt varmare klimatet är det troligt att transporter och resursutvinning (t.ex. av olja och gas) kommer att öka, vilket har potential att öka mängden föroreningar och därmed störa den biologiska mångfalden i Arktis. Fortsatt utveckling kan leda till förändrade mönster för människors bosättning och

Lars Johansson/iStockphoto

resursanvändning. Ett minskat istäckle kan öka antalet områden som är tillgängliga för fiskeriverksamhet och göra nya arter ekonomiskt intressanta, vilket kan leda till så väl möjligheter som utmaningar vad gäller hållbar användning. Många arktiska arter flyttar långa sträckor och är därmed utsatta för miljöförändringar även på andra platser i världen, vilket i sin tur kan innebära att de bär med sig olika föroreningar norrut. Eftersom de rör sig genom så väl arktiska som icke-arktiska områden krävs internationellt samarbete även utanför Arktis för att uppnå samstämmighet och hållbarhet på naturvårdsområdet.

Ett sätt att bemöta det ökande trycket från människan i Arktis är att inrätta naturskyddsområden. Trots att läget håller på att förbättras är de områden som för närvarande skyddas inte tillräckligt adekvata vad gäller representationen av livsmiljöer och ekosystem. Det är till exempel allmänt erkänt att det i synnerhet råder brist på marina skyddsområden. Det saknas fullständig överblick över de biologiskt känsliga områdena i Arktis marina ekosystem, däribland de fria havsområdena utanför nationella territorialvatten. Och naturskyddsområden är bara en aspekt av bevarandet av den biologiska mångfalden, allteftersom klimatförändringarna oundvikligen väcker ett behov av mer generella naturvårdsinsatser då fördelningen av arter förändras och nya djur- och växtarter bebländar sig med lokal flora och fauna.

Att bemöta den påverkan den biologiska mångfalden i Arktis står inför kräver bättre och mer samordnad information kring förändringarna. Genom det cirkumpolära programmet för övervakning av biologisk mångfald, CBMP, har CAFF samlat in en mängd olika

uppsättningar data för att påvisa förändringarna i den biologiska mångfalden. Programmet är ett effektivt svar på många av de utmaningar vi står inför i spåren av klimatförändringarna och människans förändrade utnyttjande av de arktiska områdena. Det finns redan mycket data om den biologiska mångfalden i Arktis. Utmaningen ligger i att sammanställa uppgifterna, analysera dem och upptäcka luckor i övervakningen av polarområdet för att kunna utnyttja allt detta och göra det enklare att fatta välgrundade politiska beslut. Målet med CBMP är att täcka in alla ekosystem på samtliga nivåer, från det genetiska till det högre ekosystemet, med hjälp av den senaste tekniken i kombination med de nordliga folkens traditionella ekologiska kunskaper. För närvarande består utmaningen i att använda den tillgängliga informationen på ett bättre och mer samordnat sätt, fylla igen kunskapsluckor och öka den arktiska informationens geografiska täckningsområde, allt för att bevara en hållbar miljö i ett övergripande perspektiv och till förmån för beslutsfattare, folken i Arktis, vetenskapen och jordens befolkning i stort.

Förlusten av lokal kunskap i form av utdöende arktiska språk, och med dem förlorad traditionell ekologisk kunskap, måste uppmärksammas och åtgärdas. Klimatförändringarna och dess följder, oavsett om det gäller den naturliga miljön eller människans situation, innebär en helt ny uppsättning utmaningar för den biologiska mångfalden och folken i Arktis. Att vårda vår miljö utgör en enorm utmaning för Arktiska rådet och övriga berörda parter med intressen i norr. CAFF, Arktiska rådets grupp för biologisk mångfald, bidrar genom att söka lämpliga lösningar på alla dessa utmaningar.

For additional information
and copies contact:

CAFF International Secretariat
Borgir
Nordurslød
600 Akureyri
Iceland

Phone: +354 462 3350
E-mail: aba@caff.is
Internet: www.caff.is